

**Domika Vostrá, K Husovým univerzitním promluvám. Diplomová práce,
Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2009**

Oponentský posudek

Diplomová práce slečny Dominiky Vostré je v mnoha ohledech unikátní. Jejím tématem jsou totiž latinské texty univerzitních promluv české provenience z období středověku. Navíc je jejich autorem ústřední postava českého reformního hnutí, kněz, kazatel, univerzitní učitel a teolog M. Jan Hus, po jehož originálních textech současní mladí badatelé a badatelky příliš často nesahají.

Práce je povahy interdisciplinární, což přináší i některá úskalí. Úvodní kapitola nereflakuje moderní a současné bádání o Husovi, pražské univerzitě a české reformaci, pro pochopení církevně-politického a univerzitního kontextu by se nabízely například některé práce F. Šmahela, J. Kejře či P. Čorneje. Nejnovější Ransdorfova monografie takovou práci vskutku není, ač autorovi nelze upřít erudici i pozoruhodné interpretace „husitské ideologie“ z pozice marxistického filozofa. Nechybí ovšem úvod literárně-historický, včetně uvedení do žánru univerzitních promluv (rekomendací). Hlavní přínos tak spočívá v překladu edičně zpřístupněných Husových latinských textů do moderní češtiny, což jistě byla práce velice náročná, vyžadující znalost dobových univerzitních reálií a tehdejší latinské terminologie. Překlad je velice zdařilý, opatřený bohatým poznámkovým aparátem, jenž rekonstruuje zacházení řečníka/pisatele s texty tehdy respektovaných filozofických, teologických a morálních autorit.

Struktura předkládané diplomové práce je přehledná, avšak „Seznam použité literatury“ (s. 92-93) měl být umístěn až za textové přílohy (s. 94-125), jak je běžným standardem. Konzistenci práce rovněž narušuje poněkud nadbytečně zařazená kapitola „Promoční promluvy v současnosti – Dominik Pecka, Lubomír Mlčoch“ (s. 84-89). Text je to bezesporu zajímavý, oba vybraní řečníci patřili/patří k výrazným osobnostem české akademické obce, ale vhodný by byl spíše jako příloha. Práce je přece primárně zaměřena na středověké texty, další vývoj (zejména) promočních promluv na pražské univerzitě z doby renesanční a barokní a především pak z 19. století, kdy se v Praze rodila moderní univerzita, není analyzován. Zařazení problematiky ze 20. a počátku 21. století tak působí jako kuriozita bez kontextu, která mohla být zařazena do přílohy. (Přesto oceňuji tento pokus o vazbu na současnost i

závěrečné hledání inspirací pro současného studenta/studentku.) Tolik jen několik kritických připomínek a komentářů k této jinak velice originální a podnětné práci.

Překlad Husových univerzitních (promočních) promluv je cenným příspěvkem k tzv. husovskému bádání, zejména k dějinám pražské univerzity a jejího formálního fungování v době kolem roku 1400. Za obvyklou „rétorickou maskou“ můžeme vytušit i některé dosud skryté rysy Husovy osobnosti. Jednotlivé překlady s příslušnými komentáři by si zasloužily být (po jistých úpravách) zveřejněny v některém z českých vědeckých časopisů. Rád rovněž konstatuji, že diplomová práce je napsána kultivovanou češtinou, s minimálním počtem překlepů či chyb.

Studentka Dominika Vostrá si jako svou diplomovou práci zvolila velice náročné téma a při jejím zpracování obstála se ctí. Navrhuji proto, aby její práce byla hodnocena jako „eminenter“, totiž známkou „výborně“.

PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D.

V Českých Budějovicích, 22. května 2009